

[Villemoes.]

brugt i daglig Tale, men vi har i vort Ændringsforslags Tekst fundet det rigtigst at benytte Benævnelsen „Danmarks Nationalbank“.

Man vil maaske kunne sige: Venstre paa Rigsdagen har jo været med til at opheve Rigsdagens Valutaudvalg — det, der i daglig Tale kaldes det politiske Udvalg. Det er rigtigst; vi var med til at stemme det ud af Lovforslaget forrige Gang ud fra den Betragtning, at naar det kun var af raadgivende Art, var der ikke meget ved det. Men i vort Ændringsforslag her har vi atter indført det, fordi vi mener, at hvis man vilde give Rigsdagens Grupper mere Myndighed paa dette Omraade, kunde et saadant Udvalg faa Betydning. Derfor har vi genindført det i § 1 i det første af de to Lovforslag, som vort Ændringsforslag omfatter. Og i det samme Lovforslags § 3 siger vi, at den højtærede Minister skal foretage de forskellige Dispositioner efter Forhandling med Nationalbanken og med Godkendelse af Rigsdagens Valutaudvalg, i hvilket Udvalg Regeringspartierne hidtil har haft 4 Medlemmer af de 8.

I vort Lovforslag om de handelspolitiske Foranstaltninger, som for os er det vigtigste, giver vi Erhvervene mere Myndighed, end de hidtil har haft. Vi foreslaar, at der nedsættes et Udvalg, og vi gør det til er ret stort Udvalg. Jeg ved ikke rigtig, hvor mange Medlemmer der er i det nuværende Raad, men vi foreslaar altsaa, at der nedsættes et Udvalg paa 16 Medlemmer. Dette Udvalg skal udarbejde Grundlaget for eventuelle Foranstaltninger til Fremme af de handelspolitiske Formaal, som vi ønsker fremmet. I øvrigt er det mit Syn, at paa et saa landsvigtigt Omraade som dette, et Omraade, som daglig griber ind i hele vor Vareudveksling med Udlandet baade med Hensyn til vore Salgsmuligheder og med Hensyn til, hvad vi skal købe, vil det efter vor Formening være naturligt, at Erhvervene virkelig faar Indflydelse i Modsætning til nu, hvor de ene og alene er raadgivende. Vort Forslag gør Begyndelsen til en Slappelse af Baandene. Den Friliste, som vi har opstillet, repræsenterer 400—450 Mill. Kr., altsaa ca. en Trediedel af Importen; det er dog en Begyndelse. Vi har ikke taget mere med, gaaende ud fra, at det maaske var lettere at faa den højtærede Minister i Tale, naar vi resignerede, end dersom vi tog — efter den højtærede Ministers Mening — for meget med. Thi jeg for mit Vedkommende vilde slet ikke være bange for at sætte endnu meget mere paa Frilisten eller

i hvert Fald at indrette det saadan, at der var endnu meget mere, som Valutakontoret ikke skulde have saa kolossalt stor Ulejlighed af, som Tilfældet er i Øjeblikket.

Jeg nævner ganske lige ud en stor Grovvarer, nemlig Kul, som repræsenterer maaske fra 85 til 100 Mill. Kr. Med de Overenskomster, vi har med de Lande, hvorfra vi faar vore Varer, vilde det være ganske let for en praktisk Forretningsmand at forenkles hele dette System, som i Dag er af en saadan Art, at der stadig væk er Gnidninger, og at Importerhvervet stadig føler sig utilfreds. Man har ikke villet gøre dette, men det kunde saamænd saa udmærket let ordnes. Vi har — det er ingen Hæmmelighed —, saa længe den dansk-engliske Handelsoverenskomst gælder, en Forpligtelse til at aftage 80 pCt. af vore Kul fra England. Man kunde give hele denne Import fri, fuldstændig fri, ikke til gamle Importører eller nye Importører — saa faldt det Spørgsmaal ogsaa bort —, men til en hvilken som helst her i vort Land, der kunde købe denne Vare og ønskede at drive Forretning paa det Omraade, ved at sige til alle og enhver: Vi indsætter en Paragraf i Loven om, at enhver, der importerer denne Vare til Danmark, skal aftage de 80 pCt. fra England og Resten efter nærmere Aftale ifølge de Ordninger, vi nu maatte have med Lande sydpaa. Hvis en Importør ikke tog de 80 pCt. derfra, var han selvfølgelig færdig for stedse, han kunde efter min Mening godt komme baade i Tugthus og Rasphus, men der er vel for øvrigt ikke engang noget, der hedder Tugthus længere, undtagen naar man taler om Erhvervs- og Arbejdsfrihedsloven. Dette kunde man udmærket godt gøre, og der vilde være mange andre Ting at gøre, dersom den høje Regering i det hele taget vilde gaa ind paa Spørgsmaalet om Forenkling, som vi dog har hørt nævne, og som vi jo maa klamre os til at tro paa til det sidste. Thi jo mere Valutakontoret og dermed den højtærede Minister kan blive fri for at beskæftige sig med disse forskellige Ting, desto færre Besværligheder vil der være.

Jeg anbefaler igen at stemme for Venstres Ændringsforslag, bl. a. ogsaa ud fra den Betragtning, at det er givet, at Vanskelighederne vil fortsætte under det nuværende System; de vil stige, efterhaanden som Tiden gaar, og jo længere det trækker ud, desto mere omstændeligt vil det blive at komme bort derfra. Jeg henviser i øvrigt til Venstremindretallets Bemærkninger i Betænkningen, hvor vi har præciseret, at Valutaordningen, som den er, og som den